

DAVID HAMELECH MEETS AVRAHAM AVINU IN YERUSHALAYIM

(א) יראה שלם

(1 מדרש רבה בראשית פרשה נו פסקה י)
אברהם קרא אותו יראה שנאמר ויקרא אברהם שם המקום ההוא ה' יראה **שם קרא אותו שלם** שנאמר (בראשית יז) ומלכי צדק מלך שלם אמר הקב"ה אם קורא אני אותו יראה כשם שקרא אותו אברהם שם אדם צדיק מתרעם ואם קורא אני אותו שלם אברהם אדם צדיק מתרעם אלא **הריני קורא אותו ירושלים כמו שקראו שניהם יראה שלם** ירושלים ר' ברכיה בשם רבי חלבו אמר עד שהוא שלם עשה לו הקב"ה סוכה והיה מתפלל בתוכה שנאמר (תהלים עז) ויהי בשלם סוכו ומעונתו בציון ומה היה אומר יהי רצון שאראה בבנין ביתי ד"א מלמד שהראה לו הקב"ה בית המקדש חרב ובנוי חרב ובנוי שנא' שם המקום ההוא ה' יראה הרי בנוי היך מה דאת אמר (דברים טז) שלש פעמים בשנה יראה אשר יאמר היום בהר ה' הרי חרב שנאמר (איכה ה) על הר ציון ששם ה' יראה בנוי ומשוכלל לעתיד לבא כענין שנאמר (תהלים קב) כי בנה ה' ציון נראה בכבודו :
Midrah Rabbah – Section 76, Paragraph 10:

Abraham called it Yir'eh as it says, "And Abraham called the name of that place Adonai Yir'eh." (Gen. 22:14). **Shem called it Shalem** as in "and Melkitzedek, (literally, righteous king or king of righteousness) King of Shalem" (Gen. 14:18). Said the Holy One, Blessed be He, if I call it Yir'eh, as did Abraham, then Shem, a righteous man, will resent it, but if I call it Shalem, as did Shem, then Abraham, the righteous man, will resent it. **Hence I will call it Yerushalayim, including both names – Yir'eh and Shalem.** Rabbi Berechia said in Rabbi Chelbo's name: while it was still called Shalem, the Holy One Blessed be He made Himself a tabernacle and prayed in it, as it says, "In Shalem His tabernacle is set and His dwelling place is in Zion." (Psalms 76:3) And what did He say, 'O that I may see the building of the Temple!' Another interpretation: This verse teaches that the Holy One Blessed be He showed him [Abraham] the Temple built, destroyed, and rebuilt. For it says, "And Abraham named the place 'Adonai Yir'eh' (literally, 'God will see'). This alludes to the Temple built, as in the verse, "Three times a year all your males shall be seen ... in the place that He shall choose." (Deuteronomy 16:16) As it is said to this day, "in the mountain" refers to it destroyed, as in the verse, "For the mountain of Zion which is desolate." (Lamentations 5:18) Where "God is seen" refers to it rebuilt and firmly established in the Messianic era, as in the verse, "Where God has built up Zion, when he has been seen in His glory." (Psalms 102:17)

(ב) מלכי צדק מלך שלם

(2 ספר בראשית פרק יד)
(א) ויהי בימי אמרפל מלך שניער אריון מלך אלסר כדרלעמר מלך עילם ותדעל מלך גוים :
(ב) עשו מלחמה את ברע מלך סדם ואת ברשע מלך עמרה שנאב מלך אדמה ושמאבר מלך צבאים ומלך בלע היא צער :

(יד) וישמע אברם כי נשבה אחיו ויִרְק את חניכיו וילדי ביתו שמנה עשר ושלש מאות ויִרְדֹּף עד דן :
 (טו) ויחלק עליהם לילה הוא ועבדיו ויִכְסוּ ויִרְדֹּפוּם עד חובה אשר משמאל לדמשק :
 (טז) וישב את כל הרֶכֶשׁ וגם את לוט אחיו ורכשו השבי וגם את הנשים ואת העם :
 (יז) ויצא מלך סדם לקראתו אחרי שובו מהפזות את כְּדָרְלַעְמֶר ואת המלכים אשר אתו אל עמק שׁוּה הוא עמק המלך :
 (יח) ומלכי צדק מלך שלם הוציא להם ויין והוא כהן לאל עליון :
 (יט) ויברכהו ויאמר ברוך אברם לאל עליון קנה שמים וארץ :
 (כ) וברוך אל עליון אשר מגן צריך בידו ויתן לו מעשר מכל :
 (כא) ויאמר מלך סדם אל אברם תן לי הנפש והרכש קח לך :
 (כב) ויאמר אברם אל מלך סדם הרמתי ידי אל יהוה אל עליון קנה שמים וארץ :
 (כג) אם מחויט ועד שרוד נעל ואם אקח מכל אשר לך ולא תאמר אני העשרתי את אברם :
 (כד) בלעדי רק אשר אכלו הנערים וחלק האנשים אשר הלכו אתי ענר אשפל וממרא הם יקחו חלקם :

Genesis Chapter 14:

(1) It was in the days of Amraphel, king of Shinar, Arioch, king of Elasar, Kedarlaomer, king of Eilam, and Tidal, king of Goyim (2) They waged war against **Bera, king of Sodom, Birsha, king of Gomorrah**, Shinav, king of Adma, and Shemever, king of Zevoyim and king of Bela, which is Zoar.

(14) When Abraham heard that his relative had been taken captive, he armed his three hundred and eighteen trained disciples, born in his house, and pursued [the captors] until Dan. (15) He divided [his forces] against them that night, and he and his servants attacked them and chased them to Chovah, which is to the left of Damascus. (16) He brought back all the property. He also brought back his relative, Lot, and his possessions, along with the women and the people. (17) **The King of Sodom came out to greet him** after his return from defeating Kedarlaomer and the kings with him to the Valley of Shaveh, which is the King's Valley. (18) **Malkizedek, king of Shalem**, brought out bread and wine. He was a priest of God, The Most High. (19) He blessed him and said, "Blessed be Abraham to God to the Most High, Almighty, Possessor of heaven and earth. (20) And blessed be God Most High, who delivered your enemies into your hand." He gave him a tenth of everything. (21) The king of Sodom said to Abraham, "Give me the people and take the property for yourself." (22) Abraham replied to the king of Sodom, "I lifted my hand [in an oath] to God Most High, Possessor of the heaven and the earth. (23) Not a thread, nor shoelace! I will not take anything of yours, so that you cannot say, 'I made Abraham wealthy.' (24) I am excluding myself. Only what the young men have eaten, and the portion of the people who accompanied me, Aner, Eshkol, and Mamrei, they make take their share."

(ג) אברהם קרא אותו יראה

(3) ספר בראשית פרק כב

(א) ויהי אחר הדברים האלה והאלקים נסה את אברהם ויאמר אליו אברהם הנני :
 (ב) ויאמר קח נא את בנד את יחידך אשר אהבת את יצחק ולך לך אל ארץ המרצה והעלהו שם לעלה על אחד ההרים אשר אמר אליך : (ג) וישכם אברהם בבקר ויחבש את חמרו ויטח את שני נערו אתו ואת יצחק בנו ויבסע עצי עלה ויִקַּח את המקום אשר אמר לו האלהים :
 (ד) ביום השלישי וישא אברהם את עיניו וירא את המקום מרחק : (ה) ויאמר אברהם אל נערו שבו לכם פה עם החמור ואני והנער נלכה עד כה ונשתחנה ונשובה אליכם : (ו) ויטח אברהם את עצי העלה וישם על יצחק בנו ויטח בידו את האש ואת המאכלת וילכו שניהם יחדו :
 (ז) ויאמר יצחק אל אברהם אבי ויאמר אבי ויאמר הנני בני ויאמר הנני האש והעצים ואיה השא לעלה : (ח) ויאמר אברהם אלקים יראה לו השא לעלה בני וילכו שניהם יחדו :

(ט) וַיָּבֹאוּ אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אָמַר לוֹ הָאֱלֹקִים וַיָּבֶן שָׁם אַבְרָהָם אֶת הַמִּזְבֵּחַ וַיַּעֲרֹךְ אֶת הָעֵצִים וַיַּעֲקֹד אֶת יִצְחָק בְּנוֹ וַיִּשָּׂם אוֹתוֹ עַל הַמִּזְבֵּחַ מִמָּעַל לָעֵצִים: (י) וַיִּשְׁלַח אַבְרָהָם אֶת יָדוֹ וַיִּקַּח אֶת הַמַּאֲכָלֶת לְשַׁחֵט אֶת בְּנוֹ: (יא) וַיִּקְרָא אֵלָיו מִלֵּאָדָּה ה' מִן הַשָּׁמַיִם וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר הֲנִי: (יב) וַיֹּאמֶר אֵל תִּשְׁלַח יָדְךָ אֶל הַנֶּעֱר וְאֵל תַּעֲשֵׂ לוֹ מֵאוֹמֶה כִּי עֲתָה יָדַעְתִּי כִּי יֵרָא אֱלֹקִים אֶתָּה וְלֹא חֲשַׁכְתָּ אֶת בְּנֶךָ אֶת יְחִידְךָ מִמֶּנִּי: (יג) וַיִּשָּׂא אַבְרָהָם אֶת עֵינָיו וַיֵּרָא וְהִנֵּה אֵיל אַחֵר נֶאֱחָז בְּסֻבָּךְ בְּקֶרְנָיו וַיִּלְךְ אַבְרָהָם וַיִּקַּח אֶת הָאֵיל וַיַּעֲלֵהוּ לְעֹלָה תַּחַת בְּנוֹ: (יד) וַיִּקְרָא אַבְרָהָם שֵׁם הַמָּקוֹם הַהוּא ה' יִרְאָה אֲשֶׁר יֹאמַר הַיּוֹם בְּהָר ה' יִרְאָה: (טו) וַיִּקְרָא מִלֵּאָדָּה ה' אֵל אַבְרָהָם שְׁנִית מִן הַשָּׁמַיִם: (טז) וַיֹּאמֶר בִּי נִשְׁבַּעְתִּי נָא ה' כִּי יַעַן אֲשֶׁר עָשִׂיתָ אֶת הַדָּבָר הַזֶּה וְלֹא חֲשַׁכְתָּ אֶת בְּנֶךָ אֶת יְחִידְךָ: (יז) כִּי בָרַךְ אַבְרָהָם וְהָרְבָה אַרְבָּה אֶת זֶרְעוֹ כְּכֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם וְכָחוּל אֲשֶׁר עַל שְׁפַת הַיָּם וַיִּרְשׁ זֶרְעוֹ אֶת שְׁעַר אֵיבָיו: (יח) וְהִתְבָּרְכוּ בְּזֶרְעוֹ כָּל גּוֹיֵי הָאָרֶץ עֲקֵב אֲשֶׁר שָׁמַעְתָּ בְּקֹלִי: (יט) וַיָּשָׁב אַבְרָהָם אֶל נַעֲרָיו וַיִּקְמוּ וַיֵּלְכוּ יַחְדָּו אֶל בְּאֵר שֶׁבַע וַיָּשָׁב אַבְרָהָם בְּבֵאֵר שֶׁבַע:

Genesis Chapter 22:

(1) And after these events, God tested Abraham and said to him, “Abraham!” and he [Abraham] said, “Here I am.” (2) God said, “Please take you son, your only one, whom you love – Isaac – and bring him up as a burnt-offering on one of the mountains **which I will designate to you.** (3) Abraham awoke early in the morning, saddled his donkey, and took his two attendants with him, along with Isaac his son. He cut the wood for the burnt-offering, rose up, and went to **the place that God had designated.** (4) On the third day, Abraham lifted his eyes and saw the place from afar. (5) Abraham said to his young men, “You stay here with the donkey. The boy and I will go to that place. We will prostrate ourselves [in worship] and will return to you. (6) And Abraham took the offering wood and placed it on his son Isaac. In his hand, he took the fire and the slaughter knife, and they both went together. (7) Isaac spoke to Abraham his father and said, “Father,” and he said, “Here I am, my son.” He [Isaac] said, “Here are the fire and the wood, but where is the lamb for the offering?” (8) Abraham replied, “**God will show the lamb for an offering, my son.**” And the two of them continued together. (9) They came to **the place that God had designated to him** and Abraham built the altar there and arranged the wood. He then bound his son Isaac and placed him on the altar on top of the wood. (10) Abraham reached out his hand and took the knife to slaughter his son. (11) An angel of God called to him from heaven and said, “Abraham, Abraham.” And he said, “Here I am.” (12) “Do not harm the boy, nor do anything to him, for **now I know that you fear God.** You have not withheld your son, your only one from Me.” (13) Abraham raised his eyes and saw a ram, after it had been caught in the thicket by its horns. Abraham went and got the ram and sacrificed it as a burnt-offering in his son’s place. (14) **Abraham named the place Adonai Yir’eh (literally, “God will see”). As it is said [to] this day, “On God’s mountain He will be seen.”**

4 רש"י על בראשית פרק כב:

(ח) יראה לו השם - כלומר יראה ויבחר לו השם

(יד) ה' יראה - פשוטו כתרגומו ה' יבחר ויראה לו את המקום הזה להשרות בו שכינתו ולהקריב כאן קרבנות:

Rashi on Genesis Chapter 22:

(8) “Will see the lamb for Himself” – That is to say, He will see and **select** for Himself the lamb.

(14) “Hashem Yir’eh” – (literally, “God will see”) – Its simple meaning is as Targum [Unkelus] renders it. God will **select** and see for Himself this place **to rest His Divine Presence in and to have offerings brought here.**

(ד) בחירת דוד

5 ספר שמואל א פרק טז

(א) ויאמר יהוה אל שמואל עד מתי אתה מתאבל אל שאול ואני מאסתי ממלך על ישראל מלא קרנך שמן ולך אשלחך אל ישי בית הלחמי כי ראיתי בבניו לי מלך: (ב) ויאמר שמואל איך אלוך ושמע שאול והרגני ויאמר יהוה עגלת בקר תקח בידך ואמרת לזבח ליהוה באתי: (ג) וקראת לישי בזבח ואנכי אודיעך את אשר תעשה ומשחת לי את אשר אמר אליך: (ד) ויעש שמואל את אשר דבר יהוה ויבא בית לחם ויחרדו זקני העיר לקראתו ויאמר שלם בואך: (ה) ויאמר שלום לזבח ליהוה באתי התקדשו ובאתם אתי בזבח ויקדש את ישי ואת בניו ויקרא להם לזבח: (ו) ויהי בבואם וירא את אליאב ויאמר אד נגד יהוה משיחו: (ז) ויאמר יהוה אל שמואל אל תבט אל מראהו ואל גבה קומתו כי מאסתי בו כי לא אשר יראה האדם כי האדם יראה לעינים ויהוה יראה ללבב:

(ח) ויקרא ישי אל אבינאדב ויעברהו לפני שמואל ויאמר גם בזה לא בחר יהוה:

(ט) ויעבר ישי שמה ויאמר גם בזה לא בחר יהוה:

(י) ויעבר ישי שבעת בניו לפני שמואל ויאמר שמואל אל ישי לא בחר יהוה באלה:

(יא) ויאמר שמואל אל ישי התמו הנערים ויאמר עוד שאר הקטן והנה רעה בצאן ויאמר שמואל אל ישי שלח וקחנו כי לא נסב עד באו פה:

(יב) וישלח ויביאהו והוא אדמוני עם יפה עינים וטוב ראי ויאמר יהוה קום משחהו כי זה הוא:

Samuel I Chapter 16:

(1) Then God said to Samuel, "How long will you mourn over Saul, whom I have rejected as king over Israel? Fill your horn with oil and go – I will send you to Jesse the Bethlehemite, for I have seen a man [worthy to be] king among his sons. (2) But Samuel said, "How can I go? If Saul hears me, he will kill me!" God said, "Take a calf with you and say, 'I am coming to sacrifice to God.' (3) Summon Jesse [to join] in the sacrificial meal, and I will tell you what to do. You will anoint for Me the one I will designate." (4) Samuel did as God commanded him. When he arrived at Bethlehem, the elders of the city hurried out to greet him and said, "Do you come in peace?" (5) "Yes," he responded. "I have come to sacrifice to God; purify yourselves and come with me to join in the sacrificial meal." And he purified Jesse and his sons and invited them to the feast. (6) When they came, he saw Eliav, and he thought, "Surely the one that God has anointed stands before Him!" (7) But God said to Samuel, "Don't look at his appearance or his great height, for I have rejected him – God does not see like humans see. Humans see into the eyes and God sees into the heart." (8) Then Jesse called Avinadav and made him pass before Samuel. He said, "God did not choose this one either." (9) Jesse made Shammah pass, and [Samuel] said, "God has not chosen this one either." (10) Jesse had his seven sons pass before Samuel. Samuel said to Jesse, "God has not chosen [any of them]." (11) [At last] Samuel said to Jesse, "Are there no lads remaining?" He answered, "A young one is left; he is taking care of the sheep." So Samuel said to him, "Send for him and have him brought; we will not move till he comes here." (12) So he sent [for him] and had him brought – he was of ruddy complexion, and handsome to look at. And God said, "Arise and anoint him, because he is the one."

(ה) דוד ב"ה' יראה" עם ארונה

David Revisits the "Akeidah" -with Aravna

6 ספר שמואל ב פרק כד

א ויסף, אף-יהוה, לחרות, בישראל; ויסת את-דוד בהם לאמר, לך מנה את-ישראל ואת-יהודה. ב ויאמר המלך אל-יואב שר-החיל אשר-אתו, שויט-נא בכל-שבטי ישראל מן ועד-באר שבע, ופקדו, את-העם; וידעתי, את מספר העם. { ס } ג ויאמר יואב אל-המלך, ויוסף יהוה אלהיך אל-העם בהם ובהם מאה פעמים, ועיני אדני-המלך, ראות; ואדני המלך, למה חפץ בידבר הזה. ד ויחזק

דבר-המלך אל-יואב, ועל שרי החיל; ויצא יואב ושרי החיל, לפני המלך, לפקד את-העם, את-ישראל. ה ויעברו, את-הירדן; ויחנו בערוער, ימין העיר אשר בתוך-הנחל הגד--ואל-נעזר. ויבאו, הגלעד, ואל-ארץ תחתים, חדשי; ויבאו דנה יען, וסביב אל-צידון. ויבאו, מבצר-צר, וכל-ערי החוי, והפנעני; ויצאו אל-נגב יהודה, באר שבע. ח וישטו, בכל-הארץ; ויבאו מקצה תשעה חדשים, ועשרים יום--ירושלם. ט ויתן יואב את-מספר מפקד-העם, אל-המלך; ויהי ישראל שמונה מאות אסף איש-חיל, שלף חרב, ואיש יהודה, חמש-מאות אסף איש. י ויך לב-דוד אתו, אחרי-כן ספר את-העם; {פ}

ויאמר דוד אל-יהוה, חטאתי מאד אשר עשיתי, ועתה יהוה העבר-נא את-עון עבדך, כי נספלתי מאד. יא ויקם דוד, בבקר; {פ}

ודבר-יהוה, היה אל-גד הנביא, חזה דוד, לאמר. יב הלוך ודברת אל-דוד, כה אמר יהוה--שלש, אנכי נוטל עליך: בחר לך אחת-מהם, ואעשה-לך. יג ויבא-גד אל-דוד, ויגד לו; ויאמר לו התבוא לך שבע-שנים רעב בארץ אם-שלשה חדשים נסד לפני-צריך והוא רדף, ואם-היות שלשת ימים דבר בארץ--עתה דע וראה, מה-אשיב שלחי דבר. {ס} יד ויאמר דוד אל-גד, צר-לי מאד; נפלה-נא ביד-יהוה כי-רבים רחמו, ויגד-אדם אל-אפלה. טו ויתן יהוה דבר בישראל, מהבקר ועד-מועד; וימת מן-העם, מדן ועד-באר שבע, שבעים אסף, איש. טז וישלח ידו המלך לירושלם, לשחתה, וינחם יהוה אל-הרעה, ויאמר למלאך המשחית בעם רב עתה הרף ידך; ומלאך יהוה הזה, עם-גרון האורנה (הארונה) היבסי. {ס} יז ויאמר דוד אל-יהוה בראתו את-המלאך המכה בעם, ויאמר הנה אנכי חטאתי ואנכי העויתי, ואלה הצאן, מה עשוי: תהי נא ידך בי, ובבית אבי. {פ}

יח ויבא-גד אל-דוד, ביום ההוא; ויאמר לו, עלה הקם ליהוה מזבח, בגרון, ארניה (ארונה) היבסי. יט ויעל דוד בדבר-גד, כאשר צוה יהוה. כ וישקף ארונה, וירא את-המלך ואת-עבדיו, עברים, עליו; ויצא ארונה, וישתחו למלך אפיו ארצה. כא ויאמר ארונה, מדוע בא אדני-המלך אל-עבדו; ויאמר דוד לקנות מעמד את-הגרון, לבנות מזבח ליהוה, ותעצר המגפה, מעל העם. כב ויאמר ארונה אל-דוד, יקח ויעל אדני המלך הטוב בעיני; ראה הבקר לעלה, והמרגים וכלי הבקר לעצים. כג הכל, נתן ארונה המלך--למלך; {ס} ויאמר ארונה אל-המלך, יהוה אלהיך ירצה. כד ויאמר המלך אל-ארונה, לא כי-קנו אקנה מאותך במחיר, ולא אעלה ליהוה אלהי, עלות חנם; ויכן דוד את-הגרון ואת-הבקר, בכסף שקלים חמשים. כה ויבן שם דוד מזבח ליהוה, ויעל עלות ושלמים; ויעתר יהוה לארץ, ותעצר המגפה מעל ישראל.

7) ספר דברי הימים א פרק כא

טו וישלח האלהים מלאך לירושלם, להשחיתה, וכהשחית ראה יהוה וינחם על-הרעה, ויאמר למלאך המשחית רב עתה הרף ידך; ומלאך יהוה עמד, עם-גרון ארן היבסי. {ס} טז וישא דויד את-עיניו, וירא את-מלאך יהוה עמד בין הארץ ובין השמים, וחרבו שלופה בידו, נטויה על-ירושלם; ויפל דויד והזקנים מכסים בשקים, על-פניהם. יז ויאמר דויד אל-האלהים הלא אני אמרתי למנות בעם, ואני-הוא אשר-חטאתי והרע הרעותי, ואלה הצאן, מה עשוי; יהוה אלהי, תהי נא ידך בי ובבית אבי, ובעמד, לא למגפה. {ס} יח ומלאך יהוה אמר אל-גד, לאמר לדויד: כי יעלה דויד, להקים מזבח ליהוה, בגרון, ארן היבסי. יט ויעל דויד בדבר-גד, אשר דבר בשם יהוה. כ וישב ארן, וירא את-המלאך, וארבעת בניו עמו, מתחבאים; וארן, דש חטים. כא ויבא דויד, עד-ארן; ויבט ארן, וירא את-דויד, ויצא מן-הגרון, וישתחו לדויד אפים ארצה. כב ויאמר דויד אל-ארן, תנה-לי מקום הגרון, ואבנה בו מזבח, ליהוה; בכסף מלא תנהו לי, ותעצר המגפה מעל העם. כג ויאמר ארן אל-דויד קח-לך, ויעש אדני המלך הטוב בעיני; ראה נתתי הבקר לעלות, והמורגים לעצים והחטים למנחה--הכל נתתי. כד ויאמר המלך דויד, לארן, לא, כי-קנה אקנה בכסף מלא: כי לא-אשא אשר-לך, ליהוה, והעלות עולה, חנם. כה ויתן דויד לארן, במקום, שקלי זהב, משקל שש מאות. כו ויבן שם דויד מזבח ליהוה, ויעל עלות ושלמים; ויקרא, אל-יהוה, ויענהו באש מן-השמים, על מזבח העלה. {ס} כז ויאמר יהוה למלאך, וישב חרבו אל-גדנה. כח בעת ההיא--בראות דויד כי-ענה יהוה, בגרון ארן היבסי; ויבח, שם. כט ומשכן יהוה אשר-עשה משה במדבר, ומזבח העולה--בעת ההיא: בבמה, בגבעון. ל ולא-יכל דויד ללכת לפניו, לדרש אלהים: כי בבעת--מפני, חרב מלאך יהוה

Parallels : Threshing floor of Aravna and Akeidat Yitzchak

1. In both stories, someone builds an altar and sacrifices a burnt-offering:
And Avraham built the altar there□ And Abraham went and took the ram, and offered him up for a burnt-offering in the stead of his son. (*Bereishit* 22:9, 13)

And David built there an altar unto the Lord, and offered burnt-offerings and peace-offerings. (*II Shmuel* 24:25)

2. In both stories, it is God who chooses the site of the altar: God sends Avraham to the land of Moriya, and David to the threshing floor of Aravna.

3. In both stories, emphasis is placed on early rising in the morning: "And Avraham rose early in the morning" (*Bereishit* 22:3) □ "And when David rose up in the morning" (*II Shmuel* 24:11).

4. In both stories, an angel of God is involved in preventing the expected continuation. At *Akeidat Yitzchak*, it is the angel himself who stops Avraham:
And the **angel** of the Lord called to him out of heaven, and said, □ Avraham, Avraham. □ And he said, □ Here am I. □ And he said, □ **Lay not your hand** upon the lad, neither do you any thing unto him □" (*Bereishit* 22:11-12)

And when the angel stretched out his hand toward Jerusalem to destroy it, the Lord repented Him of the evil, and said to the angel that destroyed the people, □ It is enough; **now stay your hand.**" (*II Shmuel* 22:16)

5. More similar wording: "And Avraham lifted up his eyes, and looked" (*Bereishit* 22:13) □ "And David lifted up his eyes, and saw" (*I Divrei Ha-yamim* 21:16); "On the third day" (*Bereishit* 22:4) □ "Three days" (*II Shmuel* 24:13); "Behold the fire and **the wood**; but where is the lamb **for a burnt-offering?**" (*Bereishit* 22:7) □ "Behold the oxen **for the burnt-offering**, and the threshing-instruments and the furniture of the oxen **for the wood**" (*II Shmuel* 24:22).

8) ספר דברי הימים א פרק כב

(א) וַיֹּאמֶר דָּוִיד זֶה הוּא בֵּית יְהוָה הָאֱלֹהִים וְזֶה מִזְבֵּחַ לַעֲלֹה לְיִשְׂרָאֵל: (ב) וַיֹּאמֶר דָּוִיד לְכֹנֵס אֶת הַגֵּרִים אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲמֵד חֲצָבִים לְחִצּוֹב אֲבָנֵי גֹזִית לְבָנוֹת בֵּית הָאֱלֹהִים: (ג) וַיִּבְרָז לָרֶב לְמִסְמָרִים לְדָלְתוֹת הַשְּׁעָרִים וְלִמְחַבְרוֹת הַכֵּין דָּוִיד וַיַּחֲשֹׁת לָרֶב אֵין מִשְׁקָל: (ד) וַעֲצֵי אֲרָזִים לְאֵין מִסְפָּר כִּי הֵבִיאוּ הַצִּידָנִים וְהַצֹּרִים עֲצֵי אֲרָזִים לָרֶב לְדָוִיד: (ה) וַיֹּאמֶר דָּוִיד שְׁלֹמֹה בְנִי נַעַר וְרָךְ וְהֵבִית לְבָנוֹת לַיהוָה לְהַגְדִּיל לְמַעַלָּה לָשֵׁם וּלְתַפְאֶרֶת לְכָל הָאֲרָצוֹת אֲכִינָה נָא לוֹ וַיִּכֶן דָּוִיד לָרֶב לִפְנֵי מוֹתוֹ: (ו) וַיִּקְרָא לְשְׁלֹמֹה בְּנוֹ וַיִּצְוֵהוּ לְבָנוֹת בֵּית לַיהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: (ז) וַיֹּאמֶר דָּוִיד לְשְׁלֹמֹה בְּנוֹ אֲנִי הָיָה עִם לְבָבִי לְבָנוֹת בֵּית לָשֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵי: (ח) וַיְהִי עָלַי דְּבַר יְהוָה לֵאמֹר דָּם לָרֶב שִׁפְכָתָּ וּמִלְחָמוֹת גְּדֹלוֹת עָשִׂיתָ לֹא תִבְנֶה בֵּית לְשָׁמִי כִּי דָמִים רַבִּים שִׁפְכָתָּ אֲרָצָה לִפְנֵי: (ט) הִנֵּה בֶן נוֹלָד לָךְ הוּא יְהִיָּה אִישׁ מְנוּחָה וְהַנְחוּתִי לוֹ מִכָּל אוֹיְבָיו מִסָּבִיב כִּי שְׁלֹמֹה יְהִיָּה שְׁמוֹ וְשְׁלוֹם וְשָׁקֵט אָתָּן עַל יִשְׂרָאֵל בְּיָמָיו: (י) הוּא יִבְנֶה בֵּית לְשָׁמִי וְהוּא יְהִיָּה לִי לְבֶן וְאֲנִי לוֹ לְאָב וְהִכִּינוֹתִי כֶּסֶף מַלְכוּתוֹ עַל יִשְׂרָאֵל עַד עוֹלָם:

Chronicles I Chapter 22:

(1) David declared, "This is the [place] for the Temple of God, The Lord, and this is the place where Israel's altar of burnt-offering will be built." (2) David then gave instructions to assemble the foreigners living in the land of Israel. He assigned them to be quarriers, to hew the stones for building the Temple of God. (3) David also stored away a large quantity of iron for nails, for doors for the gates, and for hinges; so much copper that it was impossible to determine its weight; (4) And an innumerable amount of cedar logs, because the Sidonians and the Tyrians had brought a great number of cedar logs to David. (5) David [did all this because he] reasoned, "My son Solomon is young and pampered, and the house that is to be built for God must be exceedingly grand so as to win fame and glory throughout all the lands. I had better prepare [the materials] for him." Thus, David prepared a vast amount [of building materials] prior to his death. (6) Then he summoned his son Solomon and commanded him to build a House for God, the Lord of Israel. (7) David said to Solomon, "My son, I intended to build a House for the Name of God my Lord.

(8) But the word of God came to me, saying, 'You have shed much blood and fought great battles. **You shall not build a house for My Name, for you have shed much blood on the earth in My presence.**(9) Instead, a son will be born to you who will be a man of tranquility, to whom I will give respite from all his enemies on all sides. **Solomon (Shlomo) will be his name, and in his time I will confer peace (shalom) and serenity on Israel.**(10) He will build a House for My Name. He will be like a son to Me, and I to him like a father. **I will establish his throne of kingship over Israel forever.'**

(ו) יראה ושלום – ירושלים של אברהם ודוד, מסורת לכולנו:

מתן תורה וחג השבועות

(9) מדרש תהילים מזמור סח', ט' ד"ה "בפרש שדי".
 וסיני מהיכן בא? אמר ר' יוסי מהר המוריה נתלש, כחלה מעיסה ממקום שנעקד יצחק אבינו. אמר הקב"ה הואיל ויצחק אביהם נעקד עליו נאה לבניו לקבל עליו את התורה. ומניין שעתיד לחזור למקומו, שנאמר: נכון יהיה הר בית ה' בראש ההרים

(10) עקידת יצחק - נעמי שמר

קח את בנך
 את יחידך אשר אהבת
 קח את יצחק
 והעלהו לעולה
 על אחד ההרים
 במקום אשר אומר אליך
 והעלהו לעולה
 על אחד ההרים בארץ מוריה

ומכל ההרים שבארץ ההיא
 תעלה צעקה גדולה
 הנה האש והנה העצים
 והינהו השה לעולה
 ריבונו של עולם המלא רחמים
 אל הנער ידך אל תשלח
 - אל הנער ידך אל תשלח

גם אם שבע נחיה ונזקין
 לא נשכח כי הונף הסכין
 לא נשכח את בנך
 את יחידך אשר אהבנו
 לא נשכח את יצחק

(11) מסכת מכות דף י'. , וראה ילקוט שמעוני תהילים רמז תתעט' ד"ה "שיר המעלות".
 ואמר רבי יהושע בן לוי, מאי דכתיב: 'שיר המעלות לדוד שמחתי באומרים לי בית ה' נלד' (תהילים קכב, א')? אמר דוד לפני הקדוש ברוך הוא: רבש"ע, שמעתי בני אדם שהיו אומרים מתי ימות זקן זה, ויבא שלמה בנו, ויבנה בית הבחירה ונעלה לרגל, ושמחתי. אמר לו הקב"ה: 'כי טוב יום בחצריך מאלף' (תהילים פד, יא'), טוב לי יום אחד שאתה עוסק בתורה לפני, מאלף עולות שעתיד שלמה בנך להקריב לפני על גבי המזבח

(12) ש"י עגנון, תמול שלשום, עמ' 215-216
 "ומעתה זוהי תפילתנו" אמר בלויקוף : מקום אחד יש בירושלים שאני הולך אליו פעם בשנה , בחג השבועות. זהו קברו של דוד המלך. לפי שדוד חביב עלי מכל היהודים שבעולם. מלך אדיר שהיה טרוד כל הימים , במלחמות עם גוליית הפלשתי ועם שאר כל הרשעים , ואף היהודים להבדיל היו וודאי מטרידים אותו הרבה , אף על פי כן היה לוקח לו זמן לנגן בכינור ולעשות

מזמורים בשביל כל האהובים והנדכאים – מלך זה היאך לא אוהב אותו?... ובכן נוהג אני כל שנה בחג השבועות בבוקר לילך על קברו... אשתקד הלכתי לי כמנהגי לעיר העתיקה, ואותו היום יום שרב היה... והולך לי ומהרהר במלך ישראל והיאך היה נוטל את כינורו ומנגן לו. ודרך הילוכי בת קולם של אותם הניגונים שעשה מהם תהילים ממתיקה לי את דרכי, ואף על פי שאיני יודע בעל פה שום מזמור, יודע שאם אפתח את פי ואשיר יבואו כל המזמורים מאליהם, ויצטרפו לניגון

יום ירושלים שמח!